

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. M. Negru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, A. Minciună, M. Moraru)

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Petru Moraru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Dumitrașciuc Dumitru împotriva deciziei din 10 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Dumitru Dumitrașciuc împotriva Inspectoratului General al Poliției a MAI privind anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 18 august 2014 Dumitrașciuc Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea pct. 1 al ordinului nr. 36 ef din 23.01.2014 emis de șeful Inspectoratului General al Poliției privind sancționarea disciplinară cu concediere, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și încasarea prejudiciului moral în mărime de 20000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că prin pct. 1 al ordinul nr. 36 ef din 23.01.2014 emis de șeful Inspectoratului General al Poliției, reclamantul a fost sancționat disciplinar cu concediere. Cu ordinul dat a făcut cunoștință la data de 29.07.2014.

Menționează reclamantul că în motivarea ordinului emis, pîrîtul a indicat că la 23.12.2013 în adresa Serviciului securitate internă și combatere a corupției al MAI spre examinare a parvenit comunicatul special precum că angajații serviciului menționat de comun cu organul Procuraturii anticorupție, în perioada 14.12.2013 - 17.12.2013, au documentat acțiunile de corupere pasivă a angajaților Secției “Nord” a INI al IGP al MAI, ofițer principal de investigații, colonel de poliție Dumitru

Dumitrașciuc și a ofițerilor superiori de investigații, maior de poliție Șuba Oleg și Cheptea Ihtiandr, exprimate prin nedocumentare calitativă și atragerea la răspundere conform legislației în vigoare a lui Bunescu Roman, suspectat pentru păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, în schimbul primirii a sumei de 5000 euro.

Afirmă reclamantul că în cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că la 14 decembrie 2013 de către Procuratura anticorupție a fost pornită cauza penală nr. 2013978219, în baza prevederilor art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, privind acțiunile pretins ilegale ale ofițerilor de investigații din cadrul Secției „Nord” al INI al IGP, exprimate prin acceptarea sumei de 5000 euro pentru neatragera la răspunderea penală a lui Bunescu Roman Anatol, suspectat pentru păstrarea ilegală a substanțelor narcotice.

Relevă că în cadrul desfășurării anchetei de serviciu, angajații Poliției - Dumitrașciuc Dumitru, Cheptea Ihtiandr și Șuba Oleg au refuzat de a oferi explicații pe marginea abaterilor disciplinare comise.

Precizează reclamantul că pînă în prezent Inspectoratul General al Poliției nu l-a înștiințat despre pornirea și finalizarea anchetei de serviciu, nu i-a propus să dea explicații și nici nu i-a oferit posibilitatea de a prezenta probe necesare în apărarea sa, fapt ce reprezintă o încălcare a prevederilor art. 208, 342 Codul muncii și art. 55 al Legii cu privire la poliție și statutul polițistului.

Consideră că constatările privind comiterea de către colonelul de poliție Dumitrașciuc Dumitru a acțiunilor de corupere, invocate în ordinul contestat, sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece aceste fapte, chiar dacă au fost comise, constituie componența infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod Penal și respectiv, constatarea comiterii unor astfel de fapte este de competența instanței de judecată.

La fel, consideră reclamantul că prin ordinul contestat, angajatorul ignorînd prevederile normelor legale, a admis constatarea vinovăției sale în comiterea unor fapte ce constituie infracțiune, în lipsa unei sentințe de judecată, fapt prin care încalcă dreptul său la apărare și prezumția nevinovăției, principii garantate prin lege.

Suplimentar a mai invocat reclamantul că angajatorul a încălcat și prevederile pct. 4 al ordinului nr. 36 ef din 23.01.2014, deoarece nu i-a fost adus la cunoștință ordinul sub semnătură.

Solicită reclamantul anularea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 36 ef din 23.01.2014; restabilirea sa în funcția deținută și încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul său a despăgubirilor pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărimea salariului mediu pe întreaga perioadă din momentul concedierii și pînă la momentul restabilirii în funcție; a prejudiciului moral în legătură cu concedierea ilegală în sumă de 20000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea din 11 noiembrie 2014 a judecătoriei Centru mun. Chișinău s-a respins acțiunea înaintată de Dumitrașciuc Dumitru.

Prin decizia din 10 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Dumitrașciuc Dumitru și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 12 august 2015 Dumitrașciuc Dumitru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor instanțelor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată.

Conform art. 434 CPC recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Conform materialelor pricinii, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia recurată la data de 10.06.2015, care a fost expediată în adresa recurentului la data de 26.06.2015. Recursul a fost depus la data de 12.08.2015, adică în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dumitrașciuc Dumitru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitrașciuc Dumitru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

În această ordine de idei, Completul Colegiului reține că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficientă probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dumitrașciuc Dumitru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Dumitrașciuc Dumitru împotriva deciziei din 10 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Petru Moraru

Oleg Sternioală